

Speculum de honestate vitae

<https://hdl.handle.net/1874/276304>

Incepit Speculū bī bernhārdi ab
batis. de honestate vite.

Dicitis a me filii et frater. quod nunquam
nusquam aliquem a suo priuato audi
ui petisse. Deruptum quod instanter
tua deuotio exposcit cui iuste ratione
nabiliter petenti aliquid negare non possum
Formulā honeste vite tibi breui scribo
sermone. quam in christi amore si ardescēs
plorauerāter huaueris. percul dubio vitā con
sequeris eternā. Ut igitur ab interiori
incipiens. ad exteriorē hōie; sermo proce
dat. Circa tui cordis puritatem te indehi
nenter studere oportet quo tu cius puritatis a
mator deus tanquam in apria sede sedere dig
netur ibi sedem sibi tamquam in celo collo
care. Juxta illud. Celum nichil sedes et ter
ra scabellum meorum. Et iterum. aia iusti sedes
est sapientie. Necesse est ergo quod circa cogi
taciones tuas intendas et insistas ut videlj
cora deo cogitare seu meditari potimescas
quod in presentia hōis merito dicere vel co
gitare erubesceres. Sciens nimirū quod sic
per verba vel facta innotescim⁹ hōim sic
per cogitationes in circucripto spiritui quod q

dicta homib; sunt deo cogitacōes. **D**īn se
nī nouit cogitacōes homīm qm̄ vane fūt q
sicut ei nulla inuisibilis est creatura sic m̄
thil oīno cogitari potest quod eū lateat
vnde. ap9. viius est enim sermo dei q̄ effi
cax a penetrabilior oī gladio ancipiti p̄
tingens usq; ad diuisionē aīe q̄ spūs co
pagū q̄ medullar; a discretor cogitatio
nū q̄ intencōnum cordis

De contemplatione dei

AIt ergo tibi cr̄stus in cor de q̄ nūḡ
ymago crucifixi ab aīmo tuo rece
dat. **N**ic tibi sit cib; q̄ potus dulcedo tu
a a refactō tua consolacō tua mel tuū q̄ de
fiderium. **T**ua meditatio tua oratio vita
tua racō tua a resurrectio tua. **S**emper
cogita illū . aut positum in presepio . aut
pānis in volutū . aut in templo a parētib;
presentatū . aut in tēplo audientem doc
tores interrogantem qui doc; oēm scientiā
a p̄ea parētib; s̄b dītū cui de iure s̄b dīt
ois creatura . aut etiam turbas docentem
ul solū in mōte orātem a esuientem i deser
to panem vite q̄ fontem sapientie q̄ pas
citur int̄ lilia q̄ implet oīe aīal benedictio
ne . a fatigatū in itinere plixius orantem

¶ oib; oia sufficiēter administratē ab an
gelo etiā ip̄m qui ē dulcedo a solacō an
gelorū solacōnem recipiētem. aut ad co
lumnā sustētacō e; mūdi a toti⁹ mūdico
lumpnā ligatū a flagellatum. Et ip̄m q̄
est gl̄a angelorū spretū a illusū sputis il
litum palma i facie p̄cussum. spinea coro
na coronatū obprobrijs saturatū. Ad ul
timū cū iniquis deputatū a p te i cruce p̄e
dentem a moientem. Sic erit igitur fas
ciculus mirre dilectus tu⁹ inter ubera tua
om̄bitur. Et sic de oib; anxietatib; dñi
tui a maiitudib; q̄si quenđ fasciculū oce
pti doloris colligas vñ etiā amar⁹ poculū
a dulces ut ita dixerim lacmas confitas

¶ Si vero aliquā ardētissō cristi amore
succēsus volueris cū ap̄lo ognoscere a q̄
fursū fūt sapere alti⁹. Euabis parūpar
oculos mentis ad victoriā resurgentis a
ad maiestatē in gl̄a pris sedētis a regnā
tis. nec tñ ibi facies morā longā. ne for
te si diuti⁹ maiestatis fueis scrutator op
primaris a gl̄a.

¶ De supbia detestāda

¶ Ane ante oia noueris te omnem elā
cōnē cordis iactatiā at; arrogatiā
quasi quasdi⁹ pestes a wenata aīalia a

quoddam venenum aīaz oīno fugere de-
bere. Sciens pcul dubio q̄ immūdus co-
ram deo ē oīs qui exaltat cor suū. Item ne
mīnē spernas nulli noceas nulli detrhas
aī m̄ cristi nomine omnib; pdesse coneris
Item īferiore ceteris atq; viliorem te nō
solū credas ex īntimo cordis affū w̄ e-
tiam nō dicas proficisse te nec aliquid te
existimes. Juxta illud apostoli. Qui se ex-
istimat aliquid ēē cū mīchil sit ip̄e se sedu-
cit. Ad h̄c fit īcessus tuū maturitate ple-
nus grauis aī honestus ut vi; non fractis
gressib; ambules aī non scapulas dextroz
sum ul̄ sinistroz sum vergendo seu vertēdo
non esse erecta ceruice nō pminete pecto-
re seu īclinato super humerū capite que
oīa levitatem redolēt aut elacōnē ostēdunt
aut p̄pocrīsm sapiūt. Incedens stans se
dēs habeto te deorsū reuoluēs ī aīo tuo
q̄ puluis es īm puluerē reueteris aī cor
sufū versum nulla curiositate aliquem as-
picias aī respicias. Tristitīā animū aī maxi-
me ī cōuentu ostēdere te dec; q̄dā tñ hi-
laritatem premitte ī facie. Priuati aūt
nūq̄ vultus tuus ī diuersa mutetur. si co-
ra aliquo aīc̄ rei cā ut assōlet aliquā fucis

de visu et hoef-
tate faciei

cōpulsus i risū nō sit excusus cū cachino
Tuīs etiā curis interpone gaudia. nūqp
his ociosus qui aut legas aut aliqd de sa
cris scripturis uel qd ēte meli⁹ est rumi
nes psalmos operādo. Nichilominus m
cessant qd tibi fueit iniūctum ut nūqp dy
abol⁹ te exoccupatū iuueniat. multa enī
mala do cuit ociositas. Illas vero scriptū
ras libet⁹ legas. p̄cipue q̄ tuā deuotionē
magis inflāmauerit q̄ que aliciūt intelle
ctū. Intellige q̄ dico dabit tibi dñs intel
lectū si in sensu cogitaueis circūspectioez
dei. Et cū oraueris nō impleas aures au
diētum singultib; a hispirijs. sed intēde
dñm deū tuū in cubili cor dis. p̄derit tñ
ad cōpuictionē habēdam si ita semot⁹ fu
eris ul̄ puras man⁹ eleuādo. si etiā tuū p
fius vocem audire potueris nō nūquam
ad sbleuādam intencōez in celū ispicias
ut ibi sit cor tuū ubi cr̄stus ē in dēx dei se
dens. Ab oratione reuertaris ad lectio
nem. a iterū filectio in te fastidiū s̄bmo
ueit ad orationē puocet. Consorcia iūue
nū maxime q̄ imbarbes sunt q̄tū queien
ter potes deuita. Sicut ad crucē sic ad ei
bū accedas. nūqp aliciū oculos i faciem

De orac

De hoestia societ.

defigas nūq; voluptate hincitate pascari
et fames nō savor puerum appetitū. si
gulaitatē fuge. cōitate esto otent? sciens
q; caro pascēda ē et extīguēda sūt vicia h;
qñ tibi aliqd sup appōitur tamq; diuiti
pcuātū illud accipe hoc tñ i aio q; sp in vo
lute tua sit magis altei apponere q; re
tinere. Pone prudentie tue modū ne tibi
sapiens videaris semp et ubiq; atq; i oī
bus opib; tuis time ne forte excedas i ali
quo. Hic btūs iob ait. verebar oia opa
mea scies q; pcis delinqñti Cū aut ad stra
tū lass9 deueneris te hōestissē iacēdo q; po
nas. nec supin9 iaceas nec genua leuan
do calcaneos uigas ad tibias q; si luxurie
te pōpa occusset recordare dīlēm tuū posī
tu sup lechū dolois et vñfūstratū ei? ver
su i infirmitate. Nec dices i corde tuo de?
me9 pēd; i patibulo et ego voluptati ope
ra dabo. sic q; mūto ex toto corde noie sal
uatois gemēdo et sepe gēnādo hoc nom
salutis cessabit q;ffacio rūmina in te psal
mos donec sōpn9 occupet ut in sompno
sompnes te psalmos dicere. Cum fur
rexis ad vigilias lauda creatorē tuū ex
oib; viribus tuis et ad laudem creatoris et

redēptōis tui exalta i altitudie wce tuā
Postremo purissimū ē hēto amo rē n̄l p̄
 ter crīstū à qd̄ est p̄ter ipm à qd̄ ē p̄ter
 ipfū nō est amare memēto. **P**rolixius
 q̄ putauī descriphi tibi qd̄ ip̄e agere ne
 queo ī te adiplere me reputās a optās
 quod michi deesse cognosco. q̄ pfectus
 tu? gaudiū ē michi 7 corona mea ī dño
 deo meo. **S**i qn̄ assistitis tedi o. uixta
 lapidem quo lauātur corpora mortuorū te
 opone meditādo a diligēter cogita quo
 mō tractētūr vſu ſepeliēdi nūc ī tergū
 nūc ī faciem verſantur quomō nutet ca
 put. cadat brachia rigent crura iacet ti
 bie quomō ī duātūr ſuantur deferātūr
 humādī quomō ſponātūr ī tumulo q̄
 mō puluere cōtegātūr quomō wrentur
 a verimb; q̄i putrefaccō. **S**ūmaq; tibi
 fit phia. meditacō mortis affidua. hāc
 vbicūq; fueis aut p̄rexis tecū porta 7 ī
 eternū non p̄ibis.

Explícit ſpeculū bernhardi abbatis
 de honestate vite. **I**ncipiūt octo
 pūcta. mediāte quib; pueitūr ad p̄fe
 ctōnem vite ſpiritualis. eiusdem.

Hec octo si bene excolueris omnium
virtutum perfectionem et consum-
mationem per gratiam dei consequeris / pri-
mum ut pure et integre peccata tua sepi-
us confitearis cum magno dolore et pro-
posito non plus faciendi. / **S**ecundum
ut non frangaris aduersitate vel tempta-
tione. **S**ed ita in iusticia et timore et pre-
para animam tuam ad temptationem. **N**on
enim est locus vel religio qui vel que per-
mittit hominem sine pugna militare et viue-
re. Nam tota vita hominis milicia est sup-
terram. **O**mnes etiam qui pie viuere vo-
lunt in cristo persecutionem patiuntur permittit
enim teste beato regis dominus electos suos la-
etari detractoibus ut in humilitate conseruentur. / **T**ercium ut non misceas te hominibus
nec interioribus nec exterioribus inquit tu
potes bono modo. **S**ed teme solitarum
sponso tuo cristo et fuge rumores seculi et
vana ac secularia colloquia que mentem
disturbant et inquietam reddunt et in pa-
ce esse non permittunt. / **Q**uartum om-
ni tempore debere puritati cordis studere
ut videlicet continue velut clavis sensi-
bus carnalibus in temetipsum conuertatis

a cordis ostia a formis sensibiliū **T**ympa
gimbus terrenorū q̄tum possibile est ha
beas diligenter sc̄ata. **S**puitas nāq; cordis
inter oīa exercitia spiritualia est quodaz;
mō tamq; quedam finalis intētio ac labo
rum omnīū retributio que in hac vitami
les xp̄i emeitus recipere cōsueuit sibi vēdi
cat p̄cipiatum. **A**ffem̄ tuum cū omnī dili
gētia ab hijs omnib; que libertatem ipsi⁹
impedire possent et ab omnī re possibilita
tem habēte alligādi atenēdi ipsū affem̄
ad inlxrēdum. **J**uxta illud legis mos ay ce
maneat vniuersitatis apud semetipsū. nul
lus egrediat̄ ostiū dom⁹ sue die sabati et
sabbatizabit p̄plūs **I**n semetip̄o nāq; eē
ē disp̄iones cordis sui et affectiones ad
vnum verum et simplicissimum bonorum
recolligere et collectas habere. **S**abatiza
re vero est cor ab affectione carnali ipsā
inficiente et a curis mundanis ipsum dis
trahēte absolutā esse et in pace cordis sui
tamq; in portu silencij in amore et fruitio
ne cōditois suavit̄ q̄escere. **S**up oīa aut
alia tibi semp sit p̄ncipal̄ conat⁹ ut aim
tuū semp sursum in otemploōne diuinorū ele
uatum habeas ut diuinis reb; ac deo m̄is

iugiter trāfferatur. **Q**uicqđ aut ab hjs
diūsum ē q̄uis magis videatur sic corpo-
ris castigacō iēumū uſ vigilie ⁊ similia
virtutis exercitia q̄si scđ aīa ⁊ īfīora īu-
dīcāda sūt tñ expediētia q̄ptū ad cordis
p̄ficiūt puitatē. **I**n de ē q̄ paucissimi iam
ad vērā pfectiōnē pueūnt q̄r ī medīs nō
multū p̄ficiūs temp⁹ ⁊ vires expēdūt de-
bita remēdia negligūt ⁊ p̄ponunt. tu
aut si trīmite rēco ad finē intētū pueire desī-
deras debes suopere ad ppetuā cordis pu-
ritatē ⁊ mētis trāqllitatēm āxelare atqz
cor surſū iugit ad dñm b̄re **P**er tñ est q̄
null⁹ morlū pōt huic otemplo iugit ī
herere. sed ideo dictum ē ut scias ubi mē-
tis intentionem debes habere fixam ⁊ ad
quā destinationem semp anime tue reuo-
ces ītuitum quā poterit optinere mens
gaudet ⁊ a q̄ distractam se doleat atqz su-
spiret quociēscūqz ab illo ītuitu se dep-
henderit se patam. querulosa wce michi
obuiare wluēis dicens te dñi ī eodem
statu manere non posse nosse debes q̄ di-
uinavirtus plus potest facere q̄ homo
possit cogitare. et q̄ frequentia actus si-
miles sibi habitum generare consuevit

Vnde sepius contigit quod illud ad quod fortassis homo se in principio astrinxit cum quādam violetia & difficultate postea faciliter opabitur & tandem cum magna delectatione dumodo a cēptis nō defixat. **A**udi similī disciplinā pris tui. Attende diligenter illa verba mea & ea in corde tuo quāsi libro scribe. Noli emulari multitudinē eorum qui iam retro queri sūt per fidem cordis sui.

In quibus deuocō repuit caritas refriguit & deficit humilitas. obediētia etiam postuta est qui placere homībus cupiunt honores querunt ventri seruūt qui supra modum diligunt munera secuntur retributiones quā in hoc mundo ipm̄ qd̄ querūt p̄ mercede opis sui recipiūt et in futuro vacui remanebūt. **D**ed illos egregios flores sanctissimos patres qui in copiabili flagrante studio sanctitatis attende & eorum festines propositum simili studio & conuocatione suscipere quāadmodū tibi iam p̄positū est. **S**ine igitur commendas siue bibas siue aliquid aliud facias semper hęc vox p̄i p̄ tris resonet in auribus tuis admouentis & dicētis. **F**ili mi ad cor tuū redas ab oībz & tu possibile ē te ipsū abstrahēdo mētis

oculū semp in puitate a trāqllitate custo
dias. Intellectū a formis reꝝ ifimaz reſ
uādo volūtatis affcī a curis terrenorꝝ pe
mtꝝ ab soluas summo bono amore feru
do semp iherēdo. memoriā q̄b iugit ſurſū
eleuatā habeas p otemplacō; dīmorꝝ ad
ſupna tendēdo. ita ut tō aia tua cum oib;
po tēchys ſuis 7 virib; i deū collēa vng fiat
ſpūs cū eo in quo ſūma pſecō vie ognos
citur oſtēre. **H**ec igr̄ būis p vite tue
formula tibi fit tr̄dita i q̄ ſūmarꝝ ſūma to
tiꝝ pſecōis oſtit. in q̄fi diligēt ſtudie
ris a fidelit affectū mācipare volueis bea
tus eris 7 quodāmō eternā felicitatē in
hoc fragili corpe ichoabis. **H**ec ē fili fa
lutis via quā tuꝝ. arlemꝝ ab angelo edo
ctus ſeruavit a ſeruai ſuis diſcipulꝫ māda
uit. **F**uge tace q̄eſce hxc inq̄ens fūt pñci
pia ſalutis hxc et na ſapientia ad diſcipu
lum. Item ſtatī ſb̄mferetur fons 7 origo
oīm bonorꝝ hoi ſpūali ē in cella ſua iugit
omorari. **R**untū ut nō otristeis vel lete
ris aut ſolliciteris p aīcis 7 cognatis tu
is ſed cōmitte eos deo a ſpūale ſb̄fidū. ſ.
oīm̄ tuarꝝ ſuffragia eis impēde. te aute;
mūdo crucifixū reputa 7 mūdum tibi ad

ínteriora te extēde tāq̄ oib; aicis orbatus
Sextū ut sis feruēs i oracōib; a medi-
tacōib; sāctis a ab illa wltate q ad reli-
gioē; vesti a aprimo nouiciat⁹ feruore
nō te pescas. hō eniremissus si incipiat ali-
qd in pncipio aliq̄ tulū strēnue agit deīn
dimūedo pcedit. q multorū ēmcipe p au-
corū finire. **S**ola tñ pseuerātia coronabi-
tur sola accipit brauiū. Nulla sine labore
virt⁹ a ad magna pima non pueitur nisi
per magnos labores **R**egnū enim celo-
rū nō de fides nō remissi nō deliciash; violē-
ti rapiunt qui non alijs sed suis voluntati-
bus preclaram inferunt violetiam. **N**am
qui in moribus suis molles sunt a fluidi-
more aque precipitis ad yma descendunt
Ruti vero constantes firmi a feruidi in ar-
tem virtutis cottidie excrescunt stultis in-
chil dñi placet. **N**am tales quod non ha-
bent cupiūt a qd habent fastidiunt. ergo
constans esto et non mouearis exemplis
tepidorum ad ymtandum eos. **E**t q ri-
gor ordinis non tenetur ab alijs de hoc
te non intromittas. sed videas q sine of-
fendiculo ambules cora; ofratribus tuis
emēdādo eos pl̄ exēpl̄ q̄ verbis ut oia

q̄ ordis fūt sana ⁊ integr̄ fūt i p̄sona tua
Et ideo non sis alij̄ rigorosus non repū
das acrit̄ p̄dure inc̄repādo alios q̄ frat̄
na correccō nō hab; locū ubi nō sp̄atur
emēdaciō ⁊ frustra v̄it son⁹ ad aures m̄
si de⁹ in corde loqtur q̄ sol⁹ deus cōuertit
corda filior̄ h̄im. Frat̄na aut̄ correccō
deb; fieri cū magno modeāmie cū geitu ⁊
teiuolētia suo loco suo tpe sp̄ orōe p̄cedē
te Idecirco si aliq̄ nō opleuert oia q̄ fūt or̄
dis dūmō tu bonus emulator fues ⁊ dis
cret⁹ nō iudicab alior̄ fcā. Nec moueat
te si videis aliquos in discretos alios iḡ
ros alios id estos alios remissos i horis.
a qbuscū; vicijs obnoxios claudē oculoſ
in q̄tū pos ad alior̄ fcā p̄scrutāda. Cauē
ne quos imitari nōvis dānare v̄ideais q̄
i iudicādo alios magnū ē p̄icū ⁊ tales su
spicōs sepe fūt false. fues fint vere fues flē
dīnuūt tñ affc̄m ⁊ caitatē quā h̄o h̄; ad p̄
ximū. hoc multū dēs cauere ne caitas alic̄
erga te ūl'quēcūq; alii corrūpatur ūl'etia
dīnuatur q̄ nō ē mai⁹ spoliū ūl'damnū
q̄ in ablaciōe vel dīnuōne caritatis. Oia
nāq; q̄uis v̄tilia. q̄uis necāria v̄ideātur
spnēda tñ fūt ut ire turbacō dīuītetur.

8

et omnia que aduersa sunt ut putatur suis
timida sunt ut pacis dilectionisq; tranquil-
litas seruetur q; nichil preciosissima. nec
caitate q; tamen utilius est credendum. nec tra-
quillitati animi preciosissima. ppter q; non solu-
commoda carni a trahitorum sed et spi-
ritualium spernenda videtur si alias aequi-
ri vel physici non possunt. **S**eptimum ut sis
taces et non multiloquus. ubi cumque fueris lo-
quendo usque rindendo leviter et morose remissa
voce placido vultu disciplinatis moribus;
paucas et rationalia verba loqueris. **V**is ad
limam veiant verba quod semel ad linguam plus
diligas audire quod audiri ut interrogacione
magis apiat os tuum quod ad non interrogata
responde. **N**on ministeris tue prudenter ne quod
ofidas in propriis sensibus et non sis sapiens in
oculis tuis. alioquin te ne quisieris et fortiora te
ne scrutat qui siveis. sed discretum modestum et
ordiatum te in omnibus exhibeas quod deo nunquam
placuit aliquod immodeatum instabile ofusum
modiatum. super hunc autem et quietum regescit
spus domini. **O**ctauum et ultimum ut non quod sis
ociosus. **N**am in desideriis est omnis ociosus. ama
igit scientias scripturarum et carnis vicia non a-
mab nec vacuus mens tua varijs perturbacionibus;

q̄ si p̄ectori tūo īsederit dn̄ abūtur tuī a
te ducēt ad delectū maximū. Sp̄ igitur a
legas ā ōres. ā aliqd̄ de sacris mediteis.
Multa ei mala docuit ōcōfitas. ē ei mors
aie ā vui h̄ois sepultura ā s̄etina ōim ma
loꝝ. Singulis h̄oris ā dieb; sua tribue
ēxc̄itia. sp̄ualib; sp̄ualia. corporalib; corpora
lia opando. In oib; caueas tibi a pccō a p
rimo a scādalo. Statū cū s̄etis te stimulai
a vana gl̄a l̄ q̄cunq; tēptacōe. p̄ncip̄js
obsta. ā his agilis ad q̄cunq; agēda q̄ ex
alteiꝝ āmoitioē vel dīma instigacōe intel
ligis eē faciēda. Discas tibñp̄i preeē. ā te
ip̄m regere nō alios. p̄paz vitā ordia. mo
res tuos op̄e. teip̄m iudica. teip̄m ap̄d
teip̄m accusa ā odēpna. nec īpiūtū di
mitte excessum. Tibñp̄i esto durꝝ. nunq̄
aliiſ. Oane p̄teite noctis fac a teip̄o exa
ctioez. a future diei tibi īdicio em
Vespe p̄teite diei rōez. exige. ā sup̄ueientis
noctis fac īdicioez. Cōfideā quātū ph̄i
cias. q̄ tū tibi adhuc restet itineis. grādi
ei tibi restat via añq̄ videatur d̄s deorꝝ i
sy on. **S**; cū ī h̄ns octo iā p̄missis te
excueris de virtute i virtutē ph̄iciēdo esto
cautꝝ ōtra īfidias diaboli ne te abducat
ab eis. Amē.